

2024. december 29.

Heti Üzenet

A Pécsi Baptista Gyülekezet lapja

ÉV VÉGÉN

„... a szenvedés állhatatosságot munkál, az állhatatosság pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet.” Róma 5,3-4

Manapság gyakran halljuk, hogy a krízisek, a bizonytalanságok korát éljük. A tágabb környezetünkben sokan meglehetősen sötétben látják a jövőt. Azt gondolják, hogy nem akarnak olyan illúziókban hinni, amelyek úgysem fognak teljesülni. Vannak, akik azért utasítják el a reményről történő gondolkodást, mert úgy érzik, hogy ezzel csak időt vesztegetnek, ahelyett hogy ténylegesen tennék a sürgető problémák, - mint a klímaválság - megoldása érdekében. Talán a legnehezebb az, hogy tisztán lássunk: mi a helyzet, pontosan mi is történik a világunkban. Enélkül pedig nehéz meghatározni, hogy merre haladjunk tovább, s mit tegyünk. Nem könnyű ezt a bizonytalanságot viselni, éberrel várakozni, és tenni, amit tenni kell. Ha figyelmesen nézzük a környezetünkben zajló vitákat, gyakran tapasztalhatjuk, hogy összekeverednek a vágyak és a remények. Fontos, hogy olyasmiben higgyünk, ami alapvetően megvalósítható, elérhető. És tudjuk akkor is remélni, hogy a dolgok jobbra fordulhatnak, ha a problémáink nem egészen átláthatóak, a megoldások nem teljesen kiszámíthatóak.

Amiről eddig szó volt, azok emberi gondolatok, megoldások, amelyeket a mindennapjainkban - egy Istentől eltávolodott, Istenről tudni nem akaró világban - léptenyomon tapasztalhatunk. Mennyire más az a gondolkodás, ahogy az Ige által Isten tanít bennünket! Az elmúlt években gyülekezetünkben talán legtöbbet a kereszténység elterjedésének kezdetével, az első gyülekezetek küzdelmeivel, megoldásaival foglalkoztunk: az Apostolok Cselekedetével, Pál apostol leveleivel. Azt gondolom, hogy a mai világunkban fontos példák számunkra ennek az időszaknak a tapasztalatai: a korai keresztények hite és reménye, hogy a világ változtatható. Nem úgy, ahogy emberileg hajlamosak vagyunk gondolkodni: keressük,

hogy mi az, ami reményt adhat, és abból szeretnénk erőt meríteni a cselekvéshez. Hanem fordítva, ahogyan azt Pál apostol a mottómban megfogalmazta: a bizonytalan helyzetekben, a krízisekben állhatatosan tesszük, amiről hisszük, hogy tennünk kell. Majd megtapasztaljuk, hogy a hitünk által képesek vagyunk helyt állni nehéz helyzetekben, hogy Isten megáldja az életünket, és ez ad számunkra igazi reményt.

Úgy érzem, hogy az elmúlt évben gyülekezetünk a korai keresztényekhez hasonlóan próbált a keskeny úton járni: vállalva a bizonytalanságokat, kerestük, hogy mi az, amit hitünk szerint tennünk kell. És megtapasztalhattuk Isten áldását is a munkálkodásunkon: voltak megtérések, bemerítések, gyerekek születettek, érezhetjük, hogy a gyülekezetünknek van jövője. Akkor is, ha vannak problémáink, amelyeknek egyelőre nem látjuk a megoldását. Hinnünk kell, hogy a bizonytalan helyzetek is megoldódnak Isten segítségével, ha állhatatosan munkálkodunk.

Bízzuk Életünket Újra Krisztusra! BÚÉK! *Tiringer István*

Utóirat: A munkálkodásunk egyik fontos lehetőségének érzem, hogy időnként írunk a Heti Üzenetbe. A tapasztalatom az, hogy **megéri a fáradtságot** egy-egy írás elkészítése: annak, aki átgondolja és megírja, és annak is, aki hétről-hétre épülhet valamelyik testvére hittapasztalatai által.

... Nem lesz szükségünk lámpásra és napfényre, mert az ÚRISTEN lesz a világosságunk és uralkodnak örökkön örökké. Jel 22,5

HÁLA, HÁLA...

Máté,35-36 „Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.”

Mondja Jézus a tanítványoknak.

Mondom én is a Testvéreknek.

Hálás szívvel gondolok vissza az elmúlt évre. Oly sokszor voltam nyomorúságos helyzetben, de nem hagytatok magamra. Dédunokám született, hálát adtatok. Ha beteg

voltam imádkoztatok, ha hiányom volt pótoltatok. Ha egyedül voltam, látogattatok, ha ünnepeltem köszöntöttetek. Köszönöm szépen ezt a Krisztusi lelkületet. Cse-

IMAGONDOLATOK

„Köszönsétek Priszkat és Akvilát, akik munkatársaim a Krisztus Jézusban. Ők életemért saját fejüket kockáztatták, és nekik nem csak én vagyok hálás, hanem a pogányok valamennyi gyülekezete is.” Róma 16,3-4

Kedves Testvéreim! Elérkeztünk a 2024-es év utolsó vasárnapjához. Mozgalmas év van mögöttünk. Sok változás, nehézségek és megtapasztalások voltak egyéni és gyülekezeti életünkben is. Isten megtartó kegyelmét és szeretetét éreztük mindennapi életünkben. Volt részünk bánatban és örömben, de a kapott áldások csokra előremutatott a reményteljes cél felé. Hálásak lehetünk, hogy gyülekezetünk növekedése ott lehet előttünk, volt beme-
rítés, voltak gyermekszületek és kezd kialakulni egy

olyan korosztály, amely a jövő szolgáló csoportját alkothatja majd. Az imagondolat arra buzdít, legyünk hálásak a

rébe én mit adhatok? Szeretetet, őszinte könyörgéseket a bajban lévőkért és hálaimákat a jó szándékúakért.

Felemelő érzés tudni, hogy közetek tartozom akkor is, ha nem vagyok jelen fizikailag köztetek.

Jó tudni, hogy gondoltok rám.

Jó tartozni hozzátok.

Hálás vagyok értetek!

Kívánok nagyon boldog új esztendőt minden Testvéremnek!

Fenyvesi Margó

gyülekezeti szolgálattelőkért. Nehéz lenne nevesíteni azokat a területeket és testvéreket, mert az imaszolgálatot végző testvérekig széles kört ölel fel. Azonban a gyülekezet vezetőségét kiemelem. Fontos szolgálatot végzett közöttünk Macher testvér is, és végez ma Egri Gábor lelkipásztor is a presbiterek vezetésével. Köszönjük az elvégzett szolgálato-
kat, és Isten áldását kérjük minden hűséges szolgálattelévő életére!

Imaáhitat: Adjunk hálát az egész évben hűségesen szolgáló testvéreinkért! Imádkozunk továbbra is kitartóan a lelkipásztor hívás kérdésében!

Bondor Jenő

PROGRAMOK

Dec.29. Istentisztelet	9:30 óra
Dec.31. Óévbúcsúztató Istentisztelet	17:00 óra
2025. Január 01. Újévi istentisztelet	17:00 óra
Jan.05. Úrvacsorai Istentisztelet	9:30 óra
Istentisztelet előtt imádkozás a Kuckóban	9:00 óra

**ISTENÁLDOTTA
ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK!**